

Μονάλο κακό η αδιαλλαξία

/Α

Σε μια από τις ησυχαστικές

Καλύβες των Κατουνακίων, ένας υποτακτικός, ο Μοναχός Χερουβείμ, πολλά χρόνια στην υπακοή, από φθόνο κι συνεργεία του εχθρού της αρετής και εφευρέτη της κακίας Σατανά, διαφώνησε με τον Γέροντα του Μοναχό Ακάκιο, και έτσι όπως ήταν σκανδαλισμένοι έτυχε ο Γέροντας Ακάκιος να πεθάνει.

Ύστερα από αρκετά χρόνια αρρώστησε και ο υποτακτικός Μοναχός Χερουβείμ και πέθανε κι αυτός, χωρίς να ζητήσει συγχώρεση, ο υποτακτικός από τον Γέροντά του. Έτσι έφυγαν και οι δυο, από τον κόσμο τούτο και την ψεύτικη αυτή ζωή, με την αδιαλλαξία και δεν είχε συγχωρέσει ο ένας τον άλλο. Μετά τρία χρόνια, από το θάνατο του Γέροντα Ακάκιου, κατά την τάξη των Μοναχών και γενικά των χριστιανών, οι άλλοι Μοναχοί και γείτονες μετά του υποτακτικού Χερουβείμ είχαν κάνει ανακομιδή του Γέροντα και βρέθηκαν τα οστά του καθαρά. Ένα χρόνο μετά την ανακομιδή του Γέροντα Ακάκιου, όπως είπαμε, κοιμήθηκε και ο υποτακτικός του Μοναχός Χερουβείμ.

Όταν όμως ήρθε ο καιρός να κάνουν την εκταφή, βρήκαν το σώμα του υποτακτικού Χερουβείμ τελείως αδιάλυτο και ακέραιο όπως ήταν πριν από τρία χρόνια που τον είχαν ενταφιάσει, τόσο, που και αυτά τα ρούχα δεν είχαν λειώσει. Οι γειτονικοί ασκηταί και ερημίτες έκαμαν θερμή προσευχή στον πανάγαθο Θεό να συγχωρέσει τον αδελφό αυτόν.

Ένας γείτονας, από τους στενότερους φίλους του Μοναχού Χερουβείμ, θυμήθηκε

την διαφωνία που είχε αυτός με τον Γέροντα του Ακάκιο, έτρεξε το είπε στον, εφησυχάζοντα τότε στο Άγιον Όρος, Αρχιερέα Φώτιο. [\(περισσότερα...\)](#)